

[Hanne Thanning Jacobsen]

skal animere til egoistiske præstationer og konkurrence på andres bekostning.

Når jeg gennemtænker de skolepolitiske tanker, der ligger bag denne forespørgsel om, hvilke skridt undervisningsministeren vil tage til at ændre folkeskolens afsluttende prøver, så disse bliver et reelt udtryk for den enkelte elevs udbytte af undervisningen i folkeskolens fag, så bliver jeg i hvert fald bekræftet i, at CD's og vores tanker om folkeskolen, dens prøver og deres funktion eller mangel på samme ligger milevidt fra hinanden.

For det første ligger der i ordvalget en klar tilkendegivelse af, at CD er utilfreds med de afsluttende prøver, som vi kender dem i dag. Og så skal jeg til overraskelse for fru Jette Pors gøre opmærksom på, at jeg om et øjeblik siger, at jeg nu kan mødes med CD. Men den utilfredshed, der bliver givet udtryk for, er nok det eneste, vi kan mødes om, for vores indfaldsvinkel er så sandelig den diametralt modsatte.

Vi ved, at der er sider af en undervisning, som ingen prøver siger noget som helst om, og som en undervisning heller ikke kan sige noget om. Uanset hvad man ellers måtte mene om prøver, må det være et krav til dem, at de ikke må indsnævre den enkeltes muligheder og skolens hverdag. Og er det netop ikke det, de gør, når de har fået så stor indflydelse på arbejdet i folkeskolen? Uden dem ville skoleåret både for 9. og 10. klasse og også for resten af skolen få et meget roligere og arbejdsmæssigt bedre forløb end i dag.

Som det er nu, bruges det meste af maj og juni måned til prøveafholdelse. Det medfører opbrud i hele skolens rytme med vikartimer for de yngre elever, belastning for administrationen, rejseri og censorfrokoster og 19,2 mio. kr. på finansloven, som jeg bestemt godt kunne finde en fornuftigere anvendelse for til gavn for den danske folkeskole.

Det mest groteske ved det hele er, at karakterer og prøver mere og mere har mistet deres praktiske betydning. De skal ikke bruges som adgangstegn til ungdomsuddannelserne. Og jeg må da gå ud fra, at alle her mener, at de unge i dagens komplicerede samfund skal have en uddannelse. De tider er da vel heldigvis forbi, hvor vi sendte de unge direkte fra folkeskolen ud på arbejdsmarkedet. Desværre er de tider jo ikke forbi, hvor mange bliver sendt ud i arbejdsløshed. Men det vil vi forhåbentlig til

stadighed vende tilbage til her i Folketinget – ikke kun for at tale om det, men også for at handle.

Arbejdsmarkedet interesserer sig selvfølgelig ikke for disse for det meste mindst 3 år gamle prøver, når de unge efterfølgende har taget en ungdomsuddannelse. Et almindeligt rundspørge vil bekræfte, at ingen spørger efter disse karakterer og afsluttende prøver fra folkeskolen. Og på den baggrund kan man jo godt fundere over den stædige fastholden af dem fra visse sider og spørge, hvad ærindet med det er.

Forespørgernes anden forudsætning er, at de afsluttende prøver kan give, som det siges, et reelt udtryk for den enkelte elevs udbytte. Jeg tror ikke en døjt på, at en given talskarakter en given dag i et menneskes liv giver noget som helst reelt udtryk for udbyttet af henholdsvis 9 og 10 års arbejde i skolen. Til gengæld er det en selvfølge for mig, at der skal bygges en løbende og systematisk evaluering ind i skolens arbejde og det på en sådan måde, at både elever, forældre og lærere kan tage konsekvensen af en sådan evaluering. Det er også en selvfølge for mig, at evalueringer kan være en støtte for det daglige arbejde.

Den tredje forudsætning for CD er øjensynlig, at fundamentet for skolens indhold og organisering fortsat er og skal være fag.

Også her er vi uenige. Det er min klare opfattelse, at der i de delrapporter fra det 4-årige forsøgs- og udviklingsarbejde, som vi indtil nu har fået indblik i, er sat et stort spørgsmålstejn ved, om den opdeling af fagene, vi har i dag, er fremtiden. Fagtrængsel, § 6-fag, skolens såvel som samfundets overgang fra industri- til informationsamfund, nye vidensområder m.m.m. vil nødvendiggøre bredere videnssammenhænge. Men dette vil og skal vi diskutere ved en anden lejlighed.

I sidste uge spurgte jeg undervisningsministeren, hvor mange udviklingsarbejder der er igangsat, gennemført og forskningsmæssigt vurderet vedrørende alternative evalueringsformer. Svaret var 10, hvoraf de fleste er forsøg med semester- og gruppeprøver. På Statens Pædagogiske Forsøgscenter arbejder man med projektet »Prøvelsernes tid, ny praksis, nye prøver«. Formålet er at udvikle evalueringsformer, der i højere grad afspejler den daglige undervisning. Skolen søger bl.a. at få svar på spørgsmål om, hvordan man evaluerer kreativ